

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 28.XII.1967 (P 124 384)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 20.VIII.1970

Kl. 22 g, 5/34

MKP C 09 d, 5/34

UKD

Współtwórcy wynalazku: mgr inż. Zbigniew Geppert, Bogdan Włoch,
Roman Skibiński

Właściciel patentu: Zakłady Przemysłu Lniarskiego „Lenwit”, Witaszy-
ce (Polska)

Sposób szpachlowania płyt z cząstek lignocelulozowych

1

Wynalazek dotyczy sposobu szpachlowania płyt z cząstek lignocelulozowych, w którym na powierzchnię płyty nakłada się masę szpachlową składającą się z żywic syntetycznych oraz wypełniaczy, pigmentów i środków modyfikujących, takich jak środki przeciwogniowe, impregnujące, grzybobójcze i podobne.

Szpachlowanie wszelkiego rodzaju płyt jest powszechnie stosowane od dawna. Szczególnie od czasu wprowadzenia szpachli zawierających jako lepiszcze różnego rodzaju żywice syntetyczne powstała możliwość znacznego polepszenia i modyfikowania powierzchni. Szpachle stożuje się prawie zawsze pod powłoki malarskie nakładane na płyty. Znane są metody mechanicznego nakładania termoutwardzalnych szpachli na powierzchnie płyt i utwardzania warstwy szpachli w drodze prasowania na gorąco. W sposobach tych występowały jednak trudności spowodowane przywieraniem szpachli do blach przekładkowych lub do powierzchni pras podczas prasowania na gorąco. Dążono bowiem do tego, aby szpachle wykazywały maksymalne właściwości adhezyjne. Aby uniknąć przywierania trzeba było stosować blachy przekładkowe o bardzo dużej gładkości oraz każdorazowo przed prasowaniem smarować powierzchnię tych blach.

Celem wynalazku jest opracowanie sposobu szpachlowania płyt eliminującego przywieranie

2

szpachli do pras lub blach przekładkowych podczas zabiegu prasowania na gorąco.

Cel ten według wynalazku osiągnięto dzięki temu, że przed nałożeniem na płytę masę szpachlową, składającą się z termoutwardzalnych żywic syntetycznych, wypełniaczy, pigmentów oraz środków modyfikujących takich jak przeciwogniowe, impregnujące i grzybobójcze, miesza się z 0,5—5% środka antyadhezyjnego, takiego jak parafina, cerezyna, stearyna, różnego rodzaju woski.

Nieoczekiwanie okazało się bowiem, że tego rodzaju dodatek środka antyadhezyjnego do mas szpachlowych praktycznie nie zmniejsza ich zdolności przywierania do płyt z cząstek lignocelulozowych, lecz całkowicie uniemożliwia przyklejanie się szpachlówek do powierzchni metali. Dzięki temu można uzyskać szpachlowane płyty o idealnie równomiernej gładkości na całej powierzchni płyty. Było to dotąd bardzo trudne do osiągnięcia, gdyż na ogół masa szpachlowa przynajmniej w niektórych miejscach przywierała do płyt przekładkowych. Pogarszało to oczywiście jakość płyt.

Przykład: Najpierw przygotowano emulsję parafinową. W tym celu z 42 częściami wagowymi wody o temperaturze 80—90°C zmieszano 4,75 części wagowych stearyny oraz 1,1 części wagowych 25%-owej wody amoniakalnej. Następnie dodano 18, 87 części wagowych parafiny, po czym wprowadzono 58 części wagowych wody i 1,1 części wagowych 25%-owej wody amoniakalnej.

Całość mieszano przy temperaturze 30°C aż do uzyskania jednorodnej emulsji.

25 części wagowych tak uzyskanej emulsji zmieszano z 100 częściami wagowymi kleju mocznikowego BT-60, po czym do tej mieszaniny dodano 20 części wagowych mąki żytniej. Następnie podczas intensywnego mieszania dodano 130 części wagowych kredy. W czasie dodawania kredy wprowadzono 9 części wagowych 25%-owego wodnego roztworu chlorku amonowego, a następnie wodę w ilości potrzebnej do uzyskania gęstości 1,8 g/ml.

Tak przygotowaną masę szpachlową nakładano na powierzchnię płyt, po czym poddawano prasowaniu w prasie pomiędzy blachami przekładkowymi przy temperaturze 145°C i przy ciśnieniu 4 kg/cm² przez 5 minut.

Uzyskano płyty o powierzchni bardzo gładkiej i równomiernej.

W celu uodpornienia płyt na działanie czynników atmosferycznych boczne ich powierzchnie nasycono gaczem barisolowym.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób szpachlowania płyt z cząstek lignocelulozowych, w którym na powierzchnię płyty nakłada się masę szpachlową, składającą się z termoutwardzalnych żywic syntetycznych, wypełniaczy, pigmentów oraz środków modyfikujących, takich jak przeciwogniowe, impregnujące i grzybobójcze, **znamienny tym**, że przed nałożeniem na płytę masę szpachlową miesza się z 0,5—5% środka antyadhezyjnego, takiego jak parafina, cerezy-na, woski, stearyna, po czym płytę poddaje się prasowaniu na gorąco.